

[Bernhard Baunsgaard]

ordførere i den situation, at jeg ikke har kunnet nå andet end at skrålæse disse indlæg, men et af dem er overordentlig interessant. Det er det indlæg, rigsadvokat Per Lindgaard har om ministerens forslag. Her siger rigsadvokaten om ministerens forslag, at det kort og godt strider mod Europarådets resolution af 9. april 1965. Det kan ikke forenes med den. Det vil sige, at den Europarådskonvention, som vi har tiltrådt, skal vi ganske roligt se væk fra. Han citerer:

»Den almindelige begrundelse for frihedsberøvelse, før skyldspørgsmålet er endeligt afgjort, er sikringen af strafforfølgningens gennemførelse.«

Det er jo det, vi har her. Det er ikke i overensstemmelse hermed at anvende varetægt som en anticiperet straf. At anvende varetægt med dette formål og dermed opnå en generalpræventiv begrundelse har de europæiske justitsministre klart taget afstand fra i Europarådets resolution af 9. april 1965.

Og så siger han, at »senere begyndte man i Europarådet at diskutere, om man nu havde været for yderliggående og ikke havde taget hensyn til, at der kunne jo være voldsager af særlig alvorlig karakter«.

Hvordan står så ministerens forslag i forhold til dette? Der er lavet et udkast af 15. november 1979, hvor man siger, at varetægt kan være legitimeret også af retshåndhævelsesgrunde, men kun i visse tilfælde af særlig alvorlige lovovertrædelser. Hvad er særlig alvorlige lovovertrædelser? Det er lovovertrædelser, der kan medføre fængsel i 6 år eller derover. Over for dette står den dom, som almindeligvis bruges i de sager, der her er tale om, og det er fængsel i 30-60 dage. Jeg tillod mig at sige, da vi første gang hørte om dette her i salen under behandlingen af mit forslag om at indskrænke totalisolation til en måned, at jeg ikke forstod, at en demokratisk minister kunne fremsætte et sådant forslag. Rigsadvokaten er øjensynlig enig med mig, idet han slutter:

»Uanset at retshåndhævelseshensyn kan tale for en omgående frihedsberøvelse i voldsager, så finder jeg, at en regel herom vil komme i strid med de anerkendte varetægtsformål og være i disharmoni . . .« – det er meget blidt udtrykt – ». . . med de gældende regler om varetægt og de standarder, der er formuleret af Europarådskomiteen.«

Hvis vi derefter spørger, om det ikke er rigsadvokaten, der har en lidt mærkelig indstilling til det, må jeg henvise til den betænkning, der er kommet om varetægtsfængsling i voldsager, og hvor et flertal af udvalgets medlemmer ganske klart tager afstand fra det. En ud af dette flertal siger oven i købet – nu citerer jeg meget frit og oversætter det, måske lidt bramfrit – at det er så betænkeligt at give ministeren et sådant våben i hænde, at det vil vedkommende, det er Gammeltoft-Hansen, overhovedet ikke befatte sig med.

Klarere kan det vel ikke siges. Her burde ingen have betænkeligheder, og vi burde kunne gå ned i retsudvalget på disse to punkter og skrive betænkning nu og tage det i salen før deres vedkommende og afgøre sagen, inden vi tager på sommerferie den 3. eller 4. juni.

Derefter kommer jeg til spørgsmålene om påtalekompetence. Jeg vil godt overveje, om vi kan lade politimestrene i nogen udstrækning overtage visse af påtalekompetencerne. Jeg tror ikke, at jeg på dette punkt kan følge ministeren helt. I spørgsmålet om udenretslig afgørelse af straffesager, det vil sige afgørelser af visse straffesager uden forelæggelse for en domstol, har ministeren især peget på, at der i visse sager i forbindelse med overtrædelse af færdselsloven, f.eks. ved at køre beruset, hvor der ikke sker andet, end at man antræffes beruset, kunne der måske være grund til at foreslå, at de afgøres på stedet. Det vil jeg gerne være med til at overveje, for af de høringssvar, jeg i øvrigt har nået at skimme igennem, fremgår det ganske klart af kritikken, at det, der kan bruges af det danske samfund, for at man kan træde op mod volden, er en hurtigere retsforfølgning. Derfor er der god grund til at undersøge, om nogle sager kan flyttes fra domstolene. Om vi kan finde nogle bedre forslag her eller bare bruge disse plus finde nogle andre, kan vi undersøge i udvalget.

(Kort bemærkning).

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Det er til hr. Bernhard Baunsgaard, der vender tilbage til spørgsmålet om en månedes varetægtsisolation. Jeg vil gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard, hvorfor man isolerer. Og hvad mener hr. Bernhard Baunsgaard at vi har et politi til?